

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/855/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111218075
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3111218075.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: CTP Invest SK, spol. s r.o., so sídlom Dolné Hony 5031/6, Poprad, IČO: 36 697 109, právne zastúpený: Havel, Holásek & Partners, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 36 856 584, proti odporcovi: T. O., so sídlom T. námestie 2, O., IČO: 00 312 037, právne zastúpený: GARANT PARTNER legal s. r. o., so sídlom Einsteinova 21, Bratislava, IČO: 36 856 380, o nahradenie prejavu vôle, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 12C/166/2011 - 106 zo dňa 11. januára 2012, jednohlasne, taktó

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa z r
u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov konania odporcu vo výške 462,932 Eur, advokátskej kancelárii GARANT PARTNER legal, s. r. o., do troch dní od doručenia tohto rozhodnutia.

Odporcovi sa náhrada trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal nahradenia prejavu vôle odporcu smerujúceho k uzavretiu kúpnej zmluvy, predmetom ktorej je záväzok odporcu previesť na navrhovateľa spoluvlastnícke právo k nehnuteľnostiam označeným v návrhu pre k.ú. Záblatie, Obec Trenčín a zároveň žiadal, aby bol navrhovateľ zaviazaný zaplatiť odporcovi kúpnu cenu vo výške 1.759.157,44 Eur bez DPH, a to podľa podmienok uvedených v návrhu kúpnej zmluvy. Predmetom sporu medzi účastníkmi bolo posúdenie platnosti a záväznosti uznesenia č. 77 Mestského zastupiteľstva v Trenčíne zo dňa 19.07.2007 a následne povinnosť uzavrieť kúpnu zmluvu na základe zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 26.07.2007. Súd prvého stupňa po právnej stránke vec posúdil podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a) zákona č. 138/1991 Zb., § 9a ods. 1 citovaného zákona, ďalej podľa ust. § 11 ods. 4 písm. a), § 13 ods. 4 písm. c) zákona č. 369/1990 Zb., ako aj podľa ust. § 37 ods. 1, § 39, § 50a ods. 1, 2, 3, § 575 ods. 1, 2, § 588, § 589 Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa založil svoje zamietavé stanovisko na tom skutkovom závere, že pozemky, ktorých prevod vlastníctva schválilo mestské zastupiteľstvo, neboli vo vlastníctve Mesta Trenčín a týmto postupom mestské zastupiteľstvo konalo v rozpore s ust. § 11 ods. 4 písm. a) zákona o obecnom zriadení, ako aj ust. § 123 OZ preto, že môže rozhodovať len o majetku obce. Z uvedeného dôvodu mal za to, že takéto uznesenie č. 77 mestského zastupiteľstva je absolútne neplatné podľa ust. § 39 OZ a nezaväzuje odporcu uzavrieť kúpnu zmluvu. Súd prvého stupňa tiež dospel k záveru, že ak by sa predmetná zmluva považovala za platnú, v prejednávanej veci sa jedná o nemožnosť plnenia podľa ust. § 50a ods. 3 OZ, a pokiaľ by sa za platné považovalo len uznesenie č. 77, išlo by o nemožnosť plnenia podľa ust. § 575 OZ v spojení s ust. § 9a zákona o majetku obcí v dôsledku zmeny právneho predpisu týkajúceho sa určenia výšky kúpnej ceny. Preto bol návrh zamietnutý. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kedy neúspešný navrhovateľ bol zaviazaný zaplatiť úspešnému odporcovi náhradu trov konania za 3 úkony

právnej pomoci, pričom súd vychádzal z hodnoty sporu podľa znaleckého posudku, t.j 4.407.527,09 Eur, čo znamená, že základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej pomoci predstavovala sumu 9.237,81 Eur. Ďalej k tomuto pripočítal 2 x režijný paušál po 7,41 Eur, 1 x režijný paušál vo výške 7,63 Eur, 20 % DPH, náhradu cestovného vo výške 75,08 Eur (pri priemernej spotrebe 7,5 l za 100 km v cene benzínu 1,41 Eur za liter) a tiež náhradu za stratu času za 6 polhodín po 12,35 Eur, spolu trovy úspešného odporcu predstavovali sumu 33.432,20 Eur podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a nahradil prejav vôle odporcu smerujúci k uzavretiu kúpnej zmluvy. Namietal tiež rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania, kedy predmet sporu spočíva v povinnosti odporcu uzavrieť s navrhovateľom kúpnu zmluvu, t. j. nahradenie prejavu vôle s tým, že takto vymedzený predmet konania má nepeňažnú povahu. Súd prvého stupňa podľa názoru navrhovateľa správne určil súdny poplatok za podanie návrhu podľa položky č. 1 písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 99,50 Eur. Poukázal tiež na judikáty Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorých pri určení výšky tarifnej odmeny treba vychádzať z princípu, že účastníkovi patrí náhrada trov ako v určovacom spore s neoceniteľnou hodnotou veci. Žiadal tiež, aby odvolací súd v prípade, ak dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa, pripustil v prejednávanej veci dovolanie.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril odporca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť, vrátane rozhodnutia o trovách konania. Zdôraznil, že navrhovateľ v dokazovaní pred súdom prvého stupňa znalecký posudok nespochybnil, nemal k nemu ako k predloženému dôkazu výhrady s tým, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nevykladá ust. § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. prísne formalisticky, ale určuje tarifnú hodnotu veci v kontexte priameho majetkového prospechu, ktorý dosiahol úspešný účastník rozhodnutím súdu. V prípade, že rozsudok má smerovať k nahradeniu prejavu vôle, táto vôľa sa priamo nahrádza v konkrétnom právnom úkone a v tomto prípade pri kúpnej zmluve, predmetom ktorej sú predmetné nehnuteľnosti, je potrebné potom pri stanovení tarifnej hodnoty vychádzať z ceny veci, ktorá je predmetom zmluvy. Uplatnil si tiež náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci.

Skôr, ako odvolací súd pristúpil k prejednávaniu daného odvolania, navrhovateľ podaním zo dňa 18.05.2005 vzal návrh na nahradenie prejavu vôle v celom rozsahu späť. Žiadal preto, aby odvolací súd pripustil späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil. Zároveň žiadal, aby o trovách konania bolo rozhodnuté tým spôsobom, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. V prípade, ak dôjde súd k záveru, že odporca má nárok na náhradu trov konania, žiadal, aby pri trovách konania, vzhľadom na to, že sa jedná o nepeňažnú povahu plnenia, bola vyčíslená základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 1/13-iny výpočtového základu. V prejednávanej veci neexistuje platná a účinná kúpna zmluva a navrhovateľ sa návrhom domáha iba nahradenia prejavu vôle a nie zaplata peňažnej pohľadávky. Pokiaľ by aj odvolací súd mal za to, že predmet konania je možné oceniť peniazmi, hodnotu veci možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, pretože tu existuje markantný rozpor medzi výškou kúpnej ceny, na ktorej sa účastníci dohodli v zmluve o zmluve budúcej a odhadom ceny nehnuteľností podľa odporcom predloženého znaleckého posudku. Poukázal tiež na tú skutočnosť, že súd prvého stupňa správne určil súdny poplatok za návrh vo výške 99,50 Eur, t. j. pevnou sumou pre prípad, ak predmet konania nemožno oceniť peniazmi.

Na výzvu odvolacieho súdu, či odporca súhlasí so späťvzatím návrhu, odporca uviedol, že so späťvzatím návrhu na začatie konania nesúhlasí. Mal za to, že nesúhlas so späťvzatím návrhu nie je potrebné odôvodňovať, no zároveň poukázal na to, že ide o mimoriadne závažný spor, ktorého výsledok môže mať ďalekosiahly dopad na majetkovú sféru odporcu. Preto je potrebné, aby bolo právoplatne v danej veci rozhodnuté, a tým zabezpečená právna istota pri ďalšom nakladaní s majetkom mesta, vo vzťahu ku ktorému sa má vôľa nahradiť.

Odvolací súd uznesením č. k. 17Co/130/2012 - 214 zo dňa 11. júla 2012 pripustil späťvzatie návrhu na začatie konania, rozsudok súdu prvého stupňa pôvodne napadnutý odvolaním navrhovateľa zrušil a konanie zastavil. Zároveň predmetným rozhodnutím uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 462,93 Eur. Voči uvedenému uzneseniu odvolacieho

súdu podal odporca dňa 16.08.2012 dovolanie, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením sp. zn. 2Cdo/1/2013 zo dňa 30. septembra 2013 tak, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie vyslovujúc právny názor, ktorým je pre odvolací súd záväzný, že späťvzatie návrhu na začatie konania je potrebné s ohľadom na vyjadrený nesúhlas odporcu nepripustiť.

Skôr, ako odvolací súd vo veci po jej vrátení dovolacím súdom opätovne rozhodol, bolo súdu doručené podanie, ktorým odporca odvolal svoj pôvodne vyjadrený nesúhlas so späťvzatím návrhu na začatie konania zo strany navrhovateľa. Odvolanie nesúhlasu odporca bližšie neodôvodnil, zdôraznil však, že so späťvzatím návrhu na začatie konania zo dňa 26.07.2011 v celom rozsahu súhlasí a požiadal odvolací súd, aby v súlade s ust. § 208 O.s.p. rozhodol o pripustení späťvzatia návrhu navrhovateľa, zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastavil.

Podľa ust. § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Podľa ust. § 222 ods. 2 O.s.p. odvolanie môže odvolací súd vybaviť aj tak, že pripustí vzatie návrhu na začatie konania späť, alebo schváli zmier.

Z citovaného ust. § 208 O.s.p. vyplýva, že v prípade späťvzatia návrhu na začatie konania v čase po rozhodnutí súdu prvého stupňa, ale pred nadobudnutím jeho právoplatnosti, je povinnosťou odvolacieho súdu vyzvať odporcu, či s predmetným späťvzatím návrhu na začatie konania súhlasí. Zároveň z jeho znenia možno vyvodiť, ako to vyplýva i z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 1/2013 zo dňa 30. septembra 2013, že odporca nemusí svoj prípadný nesúhlas so späťvzatím návrhu odôvodňovať. V zmysle uvedeného ak odporca vyslovil svoj čo aj bližšie neodôvodňovaný nesúhlas, odvolací súd nemá inú možnosť a musí v konaní pokračovať. Nakoľko však odporca podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 14.01.2014 odvolal v celom rozsahu nesúhlas, ktorý pôvodne vyjadril so späťvzatím návrhu na začatie konania, odvolací súd v súlade s citovanou procesnoprávnou úpravou rozhodol tak, že späťvzatie návrhu na začatie konania pripustil, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

Vzhľadom k skutočnosti, že navrhovateľ v tomto prípade zavinil zastavenie konania tak, ako to predpokladá ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., odporcovi patrí náhrada trov ako prvostupňového, tak i odvolacieho konania.

Pri vyčíslení náhrady trov prvostupňového konania súd prvého stupňa nesprávne vychádzal zo znaleckého posudku, ktorým bola stanovená kúpna cena za nehnuteľnosti tvoriace predmet tohto sporu, vo vzťahu ku ktorým mal byť nahradený prejav vôle, a to napriek tej skutočnosti, že predmetom konania bol určovací petiit, ktorého predmetom bolo nahradenie prejavu vôle. Samotný prvostupňový súd pritom v rámci poplatkového konania charakterizoval tento spor ako konanie, ktorého predmet nie je možné oceniť peniazmi a v zmysle uvedeného určil aj poplatkovú povinnosť navrhovateľa podľa položky 1 písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov - prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, avšak pri vyčíslení trov právneho zastúpenia použil ustanovenia viažuce výšku tarifnej odmeny na cenu nehnuteľností, ktoré mali byť predmetom konania. V prejednávanej veci odvolací súd rozdielne s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že daný určovací predmet konania nie je možné považovať za predmet konania, ktorý je vyčísliteľný, nakoľko sa jedná o nahradenie prejavu vôle. Preto mal súd prvého stupňa pri náhrade trov konania vychádzať z hodnoty tarifnej odmeny advokáta stanovenej podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a), kedy základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby predstavuje 1/13-inu výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. V tomto prípade tak odporcovi patrí náhrada trov právneho zastúpenia v prvostupňovom konaní, vyčíslených za 3 úkony právnej pomoci, z toho 2 úkony v roku 2011 po 57 Eur (114 Eur), 1 úkon právnej pomoci v roku 2012 vo výške 58,69 Eur, spolu 172,69 Eur. K tomuto je potrebné pripočítať náhradu za cestovné výdavky 75,08 Eur a náhradu za stratu času tak, ako bola vyčíslená súdom prvého stupňa, kedy v tejto časti sa odvolací súd stotožňuje

s odôvodnením súdu prvého stupňa, t.j. vo výške 74,10 Eur. Zároveň je k tomuto potrebné pripočítať 2 x režijný paušál po 7,41 Eur, 1 x režijný paušál po 7,63 Eur + 20 % DPH z týchto položiek, z čoho teda vyplýva, že trovy prvostupňového konania odporcu, ktorý zastavenie konania nezavinil, predstavujú 383,348 Eur. Ďalej patrí odporcovi náhrada trov za odvolacie konanie za 1 úkon právnej pomoci - písomné vyjadrenie k odvolaniu, vo výške 58,69 Eur, k tomu režijný paušál 7,63 Eur + 20 % DPH, spolu 79,584 Eur. Celkovo trovy prvostupňového aj odvolacieho konania predstavujú sumu 462,932 Eur, k náhrade ktorých bol zaviazaný navrhovateľ, ktorý, ako bolo vyššie uvedené, zavinil zastavenie konania.

Preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia aj o náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania.

O trovách dovolacieho konania, ktoré v tomto prípade pozostávali výlučne z trov právneho zastúpenia odporcu, odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 243d ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a z dôvodu hodného osobitného zreteľa odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal. Za dôvod hodný osobitného zreteľa považoval odvolací súd skutočnosť, že v prejednáwanej veci to bol práve odporca, ktorý dovolacie konanie inicioval, pričom potom, čo dovolací súd vyhovel jeho dovolaciemu petitu, zrušil pôvodné rozhodnutie odvolacieho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie, odporca pôvodne vyjadrený nesúhlas so späťvzatím návrhu na začatie konania bez uvedenia bližšieho odôvodnenia odvolal. Toto následne viedlo k tomu, že odvolaciemu súdu neostalo iné, než opätovne vo veci rozhodnúť tak, ako už v pôvodnom uznesení sp. zn. 17Co/130/2012 zo dňa 11. júla 2012.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.